

27. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПРИ ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ ТЕХНОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Попова І.В., *к. тех. наук,*

Шульга С.І., *к. хім. наук,*

Зінченко Н.Ю.,

Харітон Т.Я., *к. хім. наук*

Національний університет харчових технологій

В умовах сучасного виховання компетенції майбутнього фахівця технічного напрямку підготовки постає проблема впровадження нових технологій навчання. Впровадження комунікативних методів дозволяє викладачам організувати не тільки оволодіння базовими навичками й знаннями, але розвинути у студента особистості, схильності до наукового пошуку. Важливим є формування прагнення до постійного самовдосконалення не тільки персони, що навчається, але й викладача. Слід зазначити, що сучасне електронне середовище надає можливість реалізувати творчий потенціал науковцю та досліднику будь-якого рівня кваліфікації і напрямку, адаптуватися до швидких змін наукових парадигм.

Інформаційно-комунікаційні технології навчання – це використання новітніх телекомунікаційних засобів, на законних заса-

дах, для оптимізації освітніх процесів (проведення лекційних, лабораторних занять, експериментальні наукові дослідження).[1]

З переходом до нових форм навчання, які використовують для колективного доступу, відкривається ціла ланка переваг: створення спільного наукового середовища, незалежно від територіального розташування навчального закладу, наявності власних освітніх ресурсів; підвищується ефективність навчання; скорочуються витрати на створення та підтримку власних освітніх ресурсів, за рахунок масового дублювання; стають доступними для широкого загалу наукової спільноти най унікальніші, новітні здобутки сучасної науки. [2]

Основними вимогами, які висуваються до інформаційно-комунікаційних технологій є: чітке визначення ролі, призначення та часу електронних освітніх ресурсів; введення в технологію лише тих компонентів, які гарантують якість навчання; чітка організаційна діяльність викладача; відповідність навчальної технології загальній стратегії й програмі предмета; постійні зміни, перегляд всіх компонентів системи і зміни методики навчання; забезпечення індивідуального навчання одночасно з колективними методами опанування поставленого завдання; постійний зворотний зв'язок між викладачем і студентом. [3]

Важливим фактором виховання фахівця харчового, фармацевтичного виробництва є безпосередній практичний досвід, який можна набути лише в умовах виробництва. Треба зазначити, що провідні підприємства проявляють все більшу

зацікавленість у висококваліфікованих кадрах та надають можливість дистанційного ознайомлення з виробництвом, науково-технічною документацією. Крім того новітні електронні засоби моделювання дозволяють спрогнозувати різноманітні виробничі ситуації, тим самим запобігти матеріальних втрат на реальному виробництві. Електронні бібліотеки та каталоги хімічних сполук сприяють оптимізації наукового пошуку й експерименту. Особливого значення це набуває при створенні нових лікарських засобів, де від швидкості впровадження препарату у лікарську практику залежать сотні, а іноді й мільйони людських життів.

Отже, можна зробити висновок, що постійне самовдосконалення, тісний науковий зв'язок викладача та студента, впровадження нових телекомунікаційних технологій навчання – запорука виховання висококласного сучасного інженера.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Борисова Н.В. Образовательные технологии как объект педагогического выбора: Учеб. Пособие. – М., 2000.
2. Гузеев В.В. Педагогическая техника в контексте образовательной технологии. – М.: Народное образование, 2001.
3. <http://www.psylist.net/pedagogika/inovacii.htm>

Педагогические технологии и инновации